

Arrest

nr. 84 783 van 17 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart staatloos te zijn, op 16 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 21 oktober 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 15 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde staatloos te zijn, tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het dorp Lauren in het district Samchi in Bhutan. Uw vader was actief lid van de Bhutanese People's Party (BPP) en werd door de Bhutanese overheid dood geschoten nadat ze hem thuis oppakten. Zijn lichaam werd terug gebracht met een kogel in het voorhoofd en twee in de schouder. In januari 1991, toen u twee jaar oud was, ontvluchtte uw moeder met u Bhutan naar Nepal en ze trok naar het Pathari vluchtelingenkamp in Sanchare 1, Morang. Jullie verbleven daar tot uw zevende levensjaar. Vervolgens trok u naar Lthari 5, Sunsari in de Koshi-zone om er te studeren en te werken bij B. R. K. en zijn familie. Toen u elf was overleed uw moeder. U verbleef bij B. R. K. tot 2004. Omdat B. R. K. u misbruikte, vluchtte u naar New Delhi in India. In 2008 trok u naar Mumbai in India en verbleef er bij de Nepalees R. P.. Omdat R. betrokken was bij drughandel en u werd bedreigd door Indische gangsters verliet u India en trok terug naar Nepal, naar Jhapa. U verbleef er van 02/06/2011 tot 10/09/2011. Omdat u niet opnieuw tot het vluchtelingenkamp werd toegelaten, besloot u naar het buitenland te gaan.

U ontmoette een smokkelaar en die bracht u op 10/09/2011 naar Mumbai en op 16/09/2011 verliet u Mumbai per schip. U zat met anderen op een schip met containers. De container waarin jullie verbleven zat vol kledij. Na een u onbekend aantal dagen kwam A. u zeggen dat jullie van schip moesten veranderen. U verbleef er in een kleine kamer met een tafel helemaal vooraan in het schip. Na een tijd werden jullie met een kleine boot aan wal gebracht. Vervolgens reisde u te voet, met een busje en een vrachtwagen naar België waar u op 21/10/2011 aankwam. Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in. In het asielcentrum waar u verbleef, werd u op 12/02/2012 bestolen van o.a. uw Bhutanese documenten en een rantsoenkaart van het vluchtelingenkamp waar u hebt verbleven.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een attest neer van het centrum van het Rode Kruis waar u verbleef en een bewijs van een klacht die u bij de politie neerlegde.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Bhutan en dit om verscheidene redenen. Zo kunt u geen enkel begin van bewijs neerleggen dat u in het Bhutanese vluchtelingenkamp in Sanchari, Morang in Nepal hebt verbleven. Nochtans hebt u voor uw vertrek vier maanden in Jhapa verbleven en u had er contact met de Verenigde Naties om terug tot het vluchtelingenkamp te worden toegelaten (CGVS pp. 4-5, 13). U kon zodoende een bewijs van registratie 1 in het kamp hebben aangevraagd. Dat uw rantsoenkaart van het vluchtelingenkamp zou zijn gestolen in het opvangcentrum waar u verbleef, samen met uw Bhutanese documenten en andere spullen van u, maakt u onvoldoende hard. U legt een attest neer van dat bevestigt dat u klacht neerlegde bij de politie maar dat attest vermeldt niet voor wat u een klacht neerlegde. U legt tevens een attest neer van het opvangcentrum van het Rode Kruis dat stelt dat u werd bestolen van o.a. uw Bhutanese documenten. Dit attest vermeldt niet dat u van uw rantsoenkaart van het vluchtelingenkamp werd bestolen. Bovendien zijn deze attesten enkel opgesteld op basis van uw persoonlijke verklaringen en hoe dan ook bevestigen ze enkel dat u aangifte deed niet dat u effectief in het bezit was van deze documenten. Verder wordt opgemerkt dat uw verklaringen over uw terugkeer naar de vluchtelingenkampen in Morang en Jhapa niet eensluidend zijn. In uw antwoorden in de vragenlijst had u gesteld dat u uit India naar Nepal was teruggekeerd omdat u hoorde dat de Verenigde Naties mensen selecteerden om te worden hervestigd in een derde land en dat u niet werd geselecteerd (Vragenlijst p. 3). Hiernaar gevraagd voor het CGVS (pp. 12-13) verklaarde u echter dat u niets wist van naar het buitenland te gaan en dat u niet werd genomineerd om in het kamp te verblijven. U had hiervoor ook geen aannemelijke verklaring en kon enkel stellen dat u naar de Verenigde Naties trok om uw problemen uit te leggen en om aanvaard te worden om in het vluchtelingenkamp te verblijven. Verder wordt opgemerkt dat u ook het overlijden in het vluchtelingenkamp van uw moeder niet kan aantonen en dat u geen stappen hebt gezet om dergelijke bewijzen te verkrijgen (CGVS p. 6). U weet ook niet of u nog verwanten of kennissen hebt die in de kampen voor de Bhutanese vluchtelingen in Nepal verblijven of ooit hebben verbleven behalve een vage figuur naar wie u refereert met "oom" zonder dat hij een echte verwant is. U heeft zich ook nooit geïnformeerd of u nog verwanten en kennissen hebt in één van deze vluchtelingenkampen verblijft en verklaarde zelfs dat u geen interesse hebt in deze zaken. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier heeft iedere Bhutanese vluchteling echter kennissen of verwanten die in deze kampen verblijven (of ooit hebben verbleven). Ook weet u niet of u nog verwanten hebt die in Bhutan verblijven en ook daarover hebt u zich nooit geïnformeerd (CGVS p. 10).

Ook wordt vastgesteld dat u maar heel weinig meer kan vertellen over uw vader dan dat hij lid was van de BPP en voor deze partij actief was door naar meetings te gaan, door de Bhutanese overheid

werd doodgeschoten nadat ze hem thuis meenamen en dat zijn lichaam met drie kogels werd teruggebracht. Meer kon u over wat er met uw vader is gebeurd niet vertellen en u hebt er zich ook nooit over geïnformeerd. U kan ook geen enkele bewijs neerleggen dat uw vader actief was voor de BPP en door de Bhutanese overheid werd gedood (CGVS pp. 8-9).

Over de verschillen tussen de Lhotshampa's en dat andere Bhutanezen kon u niets meer vertellen dat dat de anderen Dzongkha spreken, jullie Nepalees dat jullie jullie eigen kledij hebben en jullie festivals vieren. U kon er echter niets meer over vertellen en u heeft er zich ook nooit naar geïnformeerd (CGVS p. 9)

Over de problemen van de Lhotshampa's dat ze Bhutan moesten verlaten of het land werden uitgezet kon u een heel algemene beschrijving geven van zaken die u opving, vooral bij de persoon S. in Delhi en in het nieuws. Gevraagd echter naar specifieke zaken moest u het antwoord op de vragen schuldig blijven. Zo wist u niet welke codes u en de andere gezinsleden kregen toebedeeld bij de volkstelling van eind de jaren '80 en begin de jaren '90 of hoeveel in welke categorie jullie werden ondergebracht. Evenmin kon u aangeven hoeveel codes of categorieën er werden gebruikt, hoe ze noemen en wat ze inhouden (CGVS p. 10). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waren deze codes en categorieën echter bepalend voor het statuut van de Lhotshampa's in Bhutan. U heeft zich hierover ook nooit geïnformeerd (CGVS pp. 10-11). Ook kon u niet aangeven hoe de situatie was in uw dorp voor u uit Bhutan werd weg gebracht en ook daarover hebt u zich nooit geïnformeerd (CGVS p. 12).

U mag dan wel op heel jonge leeftijd Bhutan hebben verlaten, het feit dat u amper kennis hebt over de zaak van de Lhotshampa's, de problemen van deze Bhutanese bevolkingsgroep en de oorzaken ervan, van de situatie in uw dorp voor u werd weggebracht naar Nepal en van het overlijden van uw vader en zijn politiek activiteiten en het feit dat u zich over deze zaken nooit verder informeerde wijst op een grote desinteresse in deze zaken. Dit is des te meer zo voor iemand die omwille van zijn etnische achtergrond door zijn moeder uit Bhutan werd weg gebracht en wiens vader omwille van zijn politieke activiteiten voor de BPP werd gedood door de Bhutanese overheid. Het is dan ook niet aannemelijk dat u tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep behoorde en dat u van Bhutan afkomstig bent.

Ook over uw reisweg naar België legde u geen eensluidende verklaringen af. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring punt 35) verklaarde u dat u van Mumbai (Bombay) één schip nam naar België en dat u in dat schip in de machinekamer verbleef met andere vluchtelingen. Voor het CGVS (pp. 7-8) verklaarde u echter dat u twee schepen nam, dat u in het eerste in een container met kledij verbleef met andere vluchtelingen, dat u onderweg moest veranderen van schip en dat 2 u in het tweede in een kleine kamer met een tafel verbleef, dat u dan met een klein bootje aan wal werd gebracht en vervolgens met een busje, een vrachtwagen en te voet naar België reisde. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen kon u enkel aanbrengen dat u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit zo had gezegd.

Tot slot wordt opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt aangaande uw identiteit, nationaliteit, herkomst uit Bhutan en vluchtmotieven.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Omdat er geen geloof wordt gehecht aan uw beweerde herkomst uit Bhutan stelt De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart afkomstig te zijn van Bhutan en staatloos te zijn. Nadat zijn vader werd doodgeschoten door de Bhutaanse autoriteiten omwille van zijn activisme voor de Bhutaanse *People's Party*, vluchtte hij met zijn moeder naar Nepal, waar hij eerst verbleef in een vluchtelingenkamp en vervolgens werd opgevangen door B.R.K., door wie hij mishandeld werd. Na de dood van zijn moeder vluchtte hij naar India, waar hij verbleef in New Delhi en in Mumbai, keerde dan terug naar Nepal, en vluchtte uiteindelijk naar Europa.

3.1.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Dit klemmt te meer nu verzoekers asielmotieven geheel gesteund zijn op zijn herkomst en nationaliteit of gebrek er aan. Verzoeker beweert Bhutaanse documenten te hebben gehad die naderhand gestolen werden. Ter adstructie van deze diefstal heeft verzoeker een attest neergelegd van aangifte van diefstal bij de politie, doch verzoeker *"stelt vast dat het Pv van de politie dat op 6/3/2012 werd opgesteld nav de diefstal en dat per fax werd overgemaakt aan het CGVS niet in overweging werd genomen in de motivering; wellicht bereikte het niet tijdig de bestemming; hoe dan ook somde verzoeker daarin wel nader op welke (Bhutanese) documenten precies ontvreemd werden."*

Verzoekers verklaringen over zijn identiteitsdocumenten zijn onderling strijdig nu hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde *"Voor zover ik weet heb ik nooit identiteitsdocumenten gehad"* en in strijd hiermee op het CGVS beweerde *"Mijn tas werd gestolen waarin mijn documenten zaten"*, met name een *"Geboortecertificaat moeder nam dat mee van Bhutan, document rood kleur in Bhutanees geschreven ik weet niet dat het is juist, ander document met foto van vader, lang in Bhutanees, bovenaan staat overheid van Bhutan"* (gehoorverslag CGVS, p.3). Dergelijke incoherenties over eenvoudige kwesties ondergraven verzoekers geloofwaardigheid. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat uit het neergelegde politieattest enkel kan worden afgeleid dat verzoeker aangifte deed van een diefstal van documenten, waarmee de aard noch de authenticiteit van de documenten is aangetoond. Enkel kan worden vastgesteld dat verzoeker volhoudt dat hij documenten bezat en verder kan uit het administratief dossier blijken dat hij deze niet wenste neer te leggen bij zijn asielaanvraag, ook wanneer hierom uitdrukkelijk wordt gevraagd (zie verhoor Dienst Vreemdelingenzaken). Achteraf beweren dat het Bhutaanse documenten betroffen, kan bezwaarlijk overtuigen nu hij dit uitdrukkelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft ontkend. Verzoekers geloofwaardigheid wordt hiermee verder aangetast. Uit het bijkomende attest van het Rode Kruis dat louter is opgemaakt op basis van zijn verklaringen, kan evenmin blijken dat het asielcentrum ooit kennis had van originele identiteitsdocumenten uit Bhutan.

Voorts wijst verweerder er terecht op dat indien *"verzoeker beweert in een Bhutanees vluchtelingenkamp in Sanchari, Morang (in Nepal) te hebben verbleven en voor zijn vertrek vier maanden in Jhapa te hebben verbleven, waar hij contact had met de Verenigde Naties om weer tot het vluchtelingenkamp te worden toegelaten"* hij niet aantoont *"dat het hem onmogelijk zou zijn om zijn voormalige verblijf in een vluchtelingenkamp met bewijsstukken te staven"* temeer nu *"Gevraagd of hij al stappen had gezet om bewijzen te verkrijgen van het overlijden van zijn moeder in het vluchtelingenkamp, antwoordde verzoeker immers dat dat niet het geval was omdat hij niet wist dat het nodig was (gehoorverslag p.6)."*

Aldus kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zijn asielaanvraag integraal steunt op zijn afkomst uit Bhutan maar hij nalaat dit te adstrueren zonder hiervoor een aannemelijke verklaring te geven en integendeel strijdige verklaringen af te leggen.

3.2. De CGVS heeft dan ook terecht doorgevraagd over de Bhutanese maatschappij en verzoeker alsnog de mogelijkheid geboden zijn Bhutanese herkomst toe te lichten.

Verzoeker betwist *“ten stelligste de subjectieve en eenzijdig rationele benadering van zijn situatie”* en meent wel basiskennis te hebben omtrent al het gevraagde maar geen doorgedreven kennis en dit omdat hij een vluchteling is *“vanaf de leeftijd van 2 jaar”, “wees van vaderszijde” en “onbeschermd, voor zijn overleven [diende] te vechten”*. In die omstandigheden is het volgens verzoeker *“niet logisch dat hij tijd en plaats zou gevonden hebben om met zijn moeder en omgeving zijn persoonlijke afkomst te bestuderen en te reconstrueren”*. De beslissing gaat voorbij aan de *“tragiek van een dergelijk individueel vluchtelingenverhaal”*. Bovendien heeft de bestreden beslissing het ook over zaken die zich afspeelden voor verzoekers geboorte en heeft verzoeker noch cultuurgeschiedenis noch politieke geschiedenis gestudeerd. Toen zijn moeder overleed verdween ook de laatste band met zijn roots.

3.2.1. Aangezien verzoeker meent dat hij omwille van zijn Bhutaanse afkomst en Lhotshampa-etnie diende te vluchten, dan kan worden aangenomen dat hij bekend is met redenen hiervoor. Het is dan ook niet ernstig dat uit het administratief dossier en het verzoekschrift geen enkele band kan worden afgeleid met Bhutan. Verzoeker is geheel onwetend inzake essentiële elementen die de kern raken van het asielrelaas. Verzoekers jonge leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Bhutan kan geen aannemelijke verklaring bieden voor zijn manifeste onwetendheid op latere leeftijd. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat hij ook na zijn vertrek uit Bhutan nog kennis kon verwerven over de Lhotshampa, zeker nu hij in vluchtelingenkampen zou verbleven hebben en ook daarna nog in de omgeving woonde van Lhotshampa. Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Bhutaanse herkomst laten immers net toe te verwachten dat hij zou informeren naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van zijn problemen en dat hij toenadering zoekt tot zijn gemeenschap, temeer gelet op de zwaarwichtige en dramatische aard van de gebeurtenissen waar verzoeker in het verzoekschrift op wijst. Uit verzoekers verklaringen, zoals tevens geciteerd in de verweernota, kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker tevergeefs ernstige pogingen heeft ondernemen om zich dienaangaande te informeren. Immers verzoeker gaf uitdrukkelijk aan dat hij hierin niet geïnteresseerd is: “p. 8: *“Ik was niet oud genoeg, moeder overleed, bij wie kan ik informatie over vader krijgen.”* p. 9: *“(Heeft u er zich ooit over geïnformeerd?) Nee. (...) (Hebt u zich geïnformeerd toen u later terugkeerde naar Nepal?) Nee. (Waarom niet?) Ik was alleen sinds kindertijd, geen interesse in die zaken.” (Hebt u nog verwanten in Bhutan?) Ik weet het niet. (Hebt u zich daar ooit over geïnformeerd?) Mijn moeder overleed toen ik elf was, hoe kan ik me informeren, ik kan het niet aan iedereen gaan vragen. (...) Ik vertrok toen ik jong was, hoe kan ik weten over andere dingen.”* p. 11: *“Ik weet het niet, misschien zijn er veel zaken maar ik weet het niet. (Hebt u zich over al deze zaken nooit geïnformeerd?) Ik weet het niet. (Waarom niet?) Dat hoorde ik. (Waarom hebt u zich niet verder geïnformeerd?) Ik weet niet hoe meer informatie te krijgen, ik ken geen computer of internet of dat. Ik kan lezen in het Nepalees maar ik weet niet waar boeken te kopen en ik heb geen geld. (...) (Hebt u er zich ooit verder over geïnformeerd?) Nee, ik probeerde het niet. (Waarom niet?) Ik vond niemand die alles weet over die dingen, ik had geen media om daar over te weten te komen.”* Verzoeker mist niet enkel interesse in zijn eigen familie maar ook in de essentie van zijn herkomst, de cultuur en de algemeen bekende geschiedenis en eigenheid van de Lhotshampa dat hij in het dagelijkse leven had moeten opdoen indien hij onder de Lhotshampa woonde. Verzoekers beweerde herkomst komt dan ook om deze redenen verzonnen voor.

3.2.2. Tenslotte maakte verzoeker ook zijn reisweg naar Europa niet aannemelijk nu zijn verklaringen in dit verband ongeloofwaardig en bovendien flagrant tegenstrijdig zijn. Immers verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij met één schip naar Europa reisde terwijl hij op het CGVS beweerde dat hij met twee schepen meevoer. Verzoeker meent *“Dat er enige nuance zit op de verklaringen afgelegd bij DVZ en nadien bij het CGVS is niet verwonderlijk; bij DVZ diende verzoeker immers kort en bondig te zijn waardoor zaken soms in een samengetrokken vorm worden aangegeven en daardoor verwarrend kunnen zijn; bij het CGVS verklaarde verzoeker zich nader en kon hij stap voor stap uitleggen hoe de dingen gebeurden en wanneer hij precies welke details vernam”*.

Verzoeker kan niet overtuigen nu hij vrij en naar eigen inzicht de vragenlijst kon invullen, en hij deze ondertekende nadat hij hem in het Nepalees werd voorgelezen. Evenmin kan het volgens verzoeker

beknoper verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verzoeker beletten coherente en duidelijke verklaringen af te leggen. Verzoeker stelde immers in de vragenlijst *"In juni 2011 ben ik teruggekeerd naar Nepal omdat ik hoorde dat de VN de vluchtelingen uit Bhutan hielpen om naar een derde land te emigreren. Ik werd echter niet geselecteerd"* (vragenlijst, p. 3) doch verklaarde in strijd hiermee op het CGVS dat hij geen kennis had van hervestiging in het buitenland en dat hij niet genomineerd werd om in het kamp te verblijven (gehoorverslag p. 12-13). Dit geldt tevens wat de reisweg betreft nu verzoeker in de vragenlijst ondubbelzinnig verklaarde dat hij *"terug naar Bombay [ging] en daar nam ik een schip naar België"* (vragenlijst, p. 3) terwijl hij op het CGVS verklaarde dat hij ook een *"tweede schip"* en daarna ook nog met een *"open boot"* meevoer (gehoorverslag CGVS, p. 7). Indien verzoeker een dergelijke ongebruikelijke en avontuurlijke reis onderneemt, dan kan verwacht worden dat hij hierover overvloedig en in detail kan vertellen. Dit is niet het geval en verzoekers asielrelaas blijft ook op dit punt bij loze beweringen.

3.2.3. Verzoeker betwist ten slotte de correctheid van de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt, doch voert geen enkel concreet element aan waaruit dit zou moeten blijken. Verzoeker legt zelf geen objectieve informatie neer waaruit kan worden afgeleid dat de gegevens waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund niet juist of niet meer actueel zijn. Verweerder wijst er dan ook terecht op dat *"Verzoeker meent bovendien ten onrechte dat de informatie enkel betrekking heeft op Bhutanese vluchtelingen in Siliguri en bij uitbreiding in heel India, nu blijkt dat de vraag die werd gesteld aan de heer Bhim Subba, bekend dissident leider van Bhutan en tevens voormalig executive member van HUROB (Human Rights Organisation of Bhutan), werd hersteld met uitbreiding naar heel Nepal en India (cf. administratief dossier, stuk 15: "it would be impossible for any Bhutanese refugee anywhere in India or abroad to not know someone in the refugee camps in Nepal")."* Aldus toont verzoeker geenszins aan dat de beoordeling van zijn asielmotieven door de commissaris-generaal steunt op foutieve, algemene informatie, noch kan aangenomen worden dat een belangrijk voorvechter van de Lhotshampa onjuiste informatie zou geven over zijn eigen volksgenoten. Ten slotte ziet de Raad niet in dat de -al dan niet- beperkte tijd die verzoeker in het vluchtelingenkamp zou verbleven hebben, hem kan beletten vrienden en familie te hebben in of buiten de kampen.

3.3. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en tegenstrijdigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker zijn land van herkomst diende te ontvluchten omwille van een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK